

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9So/82/2014
Identifikačné číslo spisu:	5013200818
Dátum vydania rozhodnutia:	28.10.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:5013200818.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: J. D., bytom XXX XX A. J., R. I. XXXX/XX, zastúpenej JUDr. Mgr. Štefanom Buchom, advokátom so sídlom AK Žilina, M. R. Štefánika 1, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o invalidný dôchodok, na odvolanie navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 30. apríla 2014, č. k. 24Sd/227/2013-77, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského v Žiline z 30. apríla 2014, č. k. 24Sd/227/2013-77, v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania m e n í tak, že odporkyňa je p o v i n n á uhradiť navrhovateľke do rúk jej právneho zástupcu trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 509,69 € do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením krajský súd zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí odporkyne číslo XXX XXX XXXX - II a XXX XXX XXXX - III, obe zo dňa 14.08.2013 a súčasne uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania vo výške 404,50 € k rukám jej právneho zástupcu do 30 dní od právoplatnosti uznesenia.

Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že rozhodnutím odporkyne číslo XXX XXX XXXX 0 zo 06.03.2014, ktorým bolo pozmenené rozhodnutie odporkyne z 11.02.2014 o priznaní invalidného dôchodku, boli preskúmané rozhodnutia o priznaní invalidného dôchodku a zvýšení invalidného dôchodku obe zo dňa 14.08.2013 zrušené spolu s ďalším rozhodnutím rovnakého čísla z 05.12.2013 o zvýšení invalidného dôchodku. Navrhovateľka vzala návrh na preskúmanie rozhodnutia č. XXX XXX XXXX - II zo 14.08.2013 späť podaním zo 17.03.2014 z dôvodu, že rozhodnutím z 11.02.2014 č. XXX XXX XXXX

0 - II jej odporkyňa priznala plný invalidný dôchodok. Z uvedeného dôvodu navrhovateľka žiadala konanie zastaviť a priznať jej náhradu trov právneho zastúpenia. Vzhľadom na späťvzatie návrhu krajský súd konanie zastavil. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 O.s.p. majúci za to, že návrh na začatie konania bol podaný dôvodne.

Uznesenie krajského súdu napadla navrhovateľka včas podaným odvolaním v časti, týkajúcej sa výroku o náhrade trov konania. Podľa jej názoru súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, čo je v rozpore s § 221 od. 1 písm. h/ O.s.p. Rozhodnutie tiež vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čo je v rozpore s § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p., je nepreskúmateľné a zmätočné, pretože krajským súdom neboli priznané trovy právneho zastúpenia za úkon právnej služby „Návrh na spojenie vecí“ zo dňa 19.09.2013. Krajský súd o ňom nerozhodol a ani neuviedol dôvod, prečo zaň nepriznal trovy právneho zastúpenia (67,88 €).

Namietala tiež, že trovy právneho zastúpenia za úkon právnej služby „prevzatie veci a prvá porada s klientom z 3.9.2015“ jej neboli priznané z dôvodu, že hoci v jej prípade boli vydané dve rozhodnutia (o priznaní invalidného dôchodku a o jeho valorizácii), prax odporkyne je taká, že tieto výroky bývajú v jednom rozhodnutí. Zdôraznila, že krajský súd na jej návrh spojil obe konania a za obe prevzatia vecí mu patria trovy právneho zastúpenia. Taktiež nemôže byť dôvodom nepriznania trov právneho zastúpenia to, že obe veci prevzal v jeden deň. Rovnako namietala nepriznanie trov právneho zastúpenia v plnej výške za úkon právnej služby „späťvzatie návrhu“, ktorý sa má považovať za podanie vo veci samej aj podľa rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky 12/1994. Poukázala aj na to, že na str. 4 v bode 6 napadnutého uznesenia nebola suma 61,87 € zvýšená o jednu tretinu v súlade s § 13 ods. 3 vyhlášky a rovnako ani za účasť na ústnom konaní na pobočke odporkyne v Žiline.

Z uvedených dôvodov navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zrušil, priznal jej náhradu trov prvostupňového konania v sume 597,59 € a trov odvolacieho konania v sume 42,28 €.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky žiadala, aby odvolací súd uznesenie krajského súdu v napadnutej časti potvrdil ako vecne správne, keď dôvody, ktoré navrhovateľka v odvolaní uviedla, nepovažovala za opodstatnené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal uznesenie krajského súdu v napadnutej časti bez pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že nie sú dané podmienky na jeho potvrdenie alebo zrušenie.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 246 ods. 1 O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 13 ods. 3 druhej vety vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhlášky č. 655/2004 Z. z.“) v znení neskorších predpisov, pri spojení dvoch alebo viacerých vecí sa základná sadzba tarifnej odmeny určenej z tarifnej hodnoty veci s najvyššou hodnotou zvyšuje o tretinu základnej sadzby tarifnej odmeny, ktorá by advokátovi patrila v ostatných spojených veciach.

Podľa § 13a ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom.

Odvolací súd považoval odvolanie navrhovateľky sčasti za dôvodné. Pokiaľ krajský súd navrhovateľke nepriznal náhradu trov konania za prevzatie oboch právnych vecí z dôvodu, že to nepovažoval za účelné, keďže právny zástupca prevzal obe veci v jeden deň, pričom išlo o dve na seba nadväzujúce

rozhodnutia, odvolací súd sa s jeho názorom nestotožňuje. Odporkyňa v danom prípade vydala dve samostatné rozhodnutia, ktoré sa stali predmetom súdneho prieskumu samostatne, hoci na seba nadväzujú. Prevzatie a prípravu oboch právnych vecí právnym zástupcom za neúčelné považovať nemožno a za oba úkony teda prináleží náhrada v zmysle § 13a ods. 1 písm. a/ citovanej vyhlášky.

Námietku, že navrhovateľke prináleží aj náhrada trov právneho zastúpenia za úkon „návrh na spojenie vecí“ odvolací súd neakceptoval aj napriek tomu, že krajský súd nezdôvodnil prečo zaň náhradu nepriznal. Keďže ide o návrh, ktorý nie je úkonom vo veci samej a nemožno ho podľa jeho povahy a účelu priradiť ani k žiadnemu z úkonov demonštratívne uvedených v § 13a ods. 1 a 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., odvolací súd zastáva názor, že náhrada zaň neprináleží.

Pokiaľ krajský súd navrhovateľke nepriznal zvýšenie podľa § 13 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. pri právnom úkone podľa § 13a ods. 3 písm. d/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. za účasť na konaní pred iným orgánom, konal v súlade so zákonom, pretože predmetom konania pred správnym orgánom, na ktorom sa právny zástupca navrhovateľky zúčastnil, bolo iba posúdenie zdravotného stavu navrhovateľky na účely určenia invalidity navrhovateľky, nie otázka valorizácie invalidného dôchodku.

Navrhovateľka tiež namietala, že za úkon právnej služby „späťvzatie návrhu“ jej nebola priznaná náhrada trov právneho zastúpenia v plnej výške vrátane zvýšenia za spojenie vecí, keď krajský súd tento úkon posúdil v zmysle § 13a ods. 5 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. ako úkon najbližší úkonom zahrnutým v § 13a ods. 2 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. (odvolanie voči rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej, a vyjadrenie k takémuto odvolaniu), za ktoré patrí odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny.

Uvedená námietka navrhovateľky je dôvodná. Svojou povahou je späťvzatie ako právny úkon najbližší úkonom patriacim pod § 13a ods. 1 písm. c/, za ktorý v rámci náhrady trov konania prináleží odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny ako aj jej zvýšenie pri spojení vecí.

Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zmenil tak, že uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľke náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 509,69 € za 2x prevzatie a prípravu vecí, 2x písomné podanie na súd/návrh/ a účasť pred správnym orgánom v r. 2013, teda (5x 60,07 €) + (5x 7,81 z titulu režijného paušálu), čo predstavuje 339,40 €, ďalej za ďalšiu poradu s klientom v rozsahu uplatnenom navrhovateľkou 82,16 € vrátane režijného paušálu a zvýšenia podľa § 13 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. (60,07 € + 7,81 + 20,02) a za späťvzatie návrhu v roku 2014 taktiež len v uplatnenej výške 88,13 € vrátane režijného paušálu a zvýšenia (61,87 € + 8,04 + 20,62).

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku v súlade s § 224 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 a § 142 ods. 2 O.s.p. vzhľadom na iba čiastočný úspech navrhovateľky v odvolacom konaní.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.